

Manninger Rezső

(Sopron, 1890. július 7. – Budapest, 1970. február 4.) állatorvos, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia tagja.

Életpályája:

Oklevelét a budapesti Állatorvosi Főiskolán szerezte meg 1912-ben, majd két évvel később doktor lett. 1916-ban főiskolai tanársegéddé, 1917-ben adjunktussá nevezték ki. Ez idő alatt a fertőző betegségekkel, a bakteriológiával, az immunitástannal foglalkozott, s egyidejűleg Theodor Müller grazi egyetemi tanár munkáját "Fertőzés és immunitás" címmel magyarrá fordította.

1918-ban immunitástanból magántanári címet szerzett. Ebben az évben neve alatt került forgalomba az **általa előállított baromfikolera elleni oltóanyag**.

1922-ben a Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kara állategészségtan és állatjárványtan előadására kérte fel. 1923-ban az immunitástan nyilvános rendkívüli tanára lett az Állatorvosi Főiskolán. Az 1925/26-os tanévben az Élettani Intézetet vezette. 1927-ben - harminchét éves korában - Hutyra Ferenc utódként, a járványtani tanszék nyilvános rendes tanára lett. Még ez évben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választották. Székfoglaló előadása 1928. április 23-án hangzott el "A paratyphusbacillusok systematikája, különös tekintettel a suipestifer-csoportra" címmel. Ugyancsak 1928-tól kapott megbízást az Országos Állategészségügyi Intézet megszervezésére és igazgatói teendőinek ellátására. Ettől fogva egészen 1943-ig vezetője volt az intézménynek.

1933-tól a Nemzetközi Állategészségügyi (Állatjárványügyi) Hivatalnál hazánk állandó delegátusa lett s ezt a tisztséget kitűnő diplomáciai érzékkel egészen 1963-ig látta el. A Magyar Tudományos Akadémia 1939-ben választotta rendes tagjává. Székfoglaló előadását 1940. április 15-én tartotta "A paratyphus C fertőzésének járványtana" címmel.

1940–1941 között dékán volt, majd 1947–1948 között az Agrártudományi Egyetem rektora.

Tudományos munkássága:

A magyar állatorvostudomány nemzetközi híré képviselője. Különösen jelentősek a **lépfene** és a hozzá hasonló saprophyták tulajdonságainak tisztázására, a **száj- és körömfájás** vírusának változékonyságára, a különféle állatfajok vérsavójának komplementumhatására vonatkozó megállapításai. Alapvetőek a sertésparatífusz, a sertéshimlő, a fertőző gyomor és bélgyulladás, a lovak vírusos elvetelésének és a szarvasmarhák egyes betegségeinek oktatását és kórfejlődését tisztázó kutatásai.

Élete munkájával egyesítette, s nemzetközileg magas szintre emelte az **állatorvosi mikrobiológia és járványtan** tudományát. Kiemelkedő tudományos eredményeket ért el a mikrobiológia területén a ragadós száj- és körömfájás vírusának pluralitására, a baktériumok mutációjára, egyes baktériumok rendszertani helyére, biológiai tulajdonságára és meghatározására, a vérsavók antikomplementes hatására, szerológiai

próbák alkalmazására, a vírusok tulajdonságaira, a tuberkulinok hatásmechanizmusára vonatkozó kutatásai során. Jelentősek az immunitástan területén elért eredményei. Összefoglalva: állati megbetegedéseket okozó vírusok felfedezése, a járványszerű megbetegedések kóroktanának meghatározása, immunanyagok felfedezése, a védekezés megszervezése és közegészségügyi vonalon való hatékony fogantatosítása az alkalmazott kutatások világhírű tudósává tették.

Kitüntetései:

- Kossuth-díj (1950, 1961)
- Akadémiai Aranyérem (1965)

Művei:

- A szárnyas baromfi fertőző és parazitás betegségei (Kotlán Sándorral, Bp., 1931)
- A házi emlősök fertőző betegségei (Bp., 1939)
- Állatorvosi belgyógyászat (Mócsy Jánossal Bp., 1943, francia és szlovák nyelven is)
- Állatorvosi bakteriológia, immunitástan és általános járványtan (Bp., 1950)

Főbb publikációi:

- Manninger, Rezső; Mészáros, János: A háziállatok fertőző betegségei (1975)
- Manninger, Rezső: Megjegyzések a lovak fertőző légzőszervi betegségeinek rendszertanához és nómenklatúrájához (MAGYAR ÁLLATORVOSOK LAPJA 24: 5 pp. 233-235., 3 p. (1969)
- Manninger, Rezső: A vírusok kimutatásának módszerei (MAGYAR ÁLLATORVOSOK LAPJA 17: 2 pp. 41-44. , 4 p. (1962)